Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
Y. BOT
fremsat den 20. januar 2016 [1]

Sag C-25/15

Straffesag
mod
István Balogh

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest, Ungarn))

»Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — ret til tolke- og oversætterbistand — direktiv 2010/64/EU — anvendelsesområde — begrebet »straffesag« — en medlemsstats procedure med henblik på anerkendelse af en strafferetlig afgørelse afsagt af en domstol i en anden medlemsstat — omkostninger til oversættelse af afgørelsen — rammeafgørelse 2009/315/RIA — afgørelse 2009/316/RIA — det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS)«

1. Med den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse har Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest, Ungarn) anmodet Domstolen om at fortolke artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager [2].

2. Denne anmodning er fremsat i forbindelse med en procedure, som er indledt ved den forelæggende ret, vedrørende Ungarns anerkendelse af virkningerne af en endelig dom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, i det foreliggende tilfælde Republikken Østrig, hvorved István Balogh blev idømt en frihedsstraf for en strafbar handling samt pålagt at betale sagens omkostninger.

3. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt, Østrig) ved en dom af 13. maj 2014, som blev endelig den 8. oktober 2014 [3], idømte István Balogh, der er ungarsk statsborger, en frihedsstraf på 4 år og 6 måneder for indbrud af særlig grov beskaffenhed og af professionel karakter. Han blev desuden pålagt at betale sagens omkostninger. István Balogh er fængslet i Østrig, hvor han skal afsone sin straf indtil den 24. december 2017.

4. Under retsforhandlingerne for Domstolen fremgik det, navnlig af den østrigske regerings præciseringer, at Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) den 15. september 2014 overførte de vigtigste oplysninger om den dom, som var afsagt mod István Balogh, til österreichischen Strafregisteramt (det østrigske strafferegisterkontor) med angivelse, i henhold til

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EUT L 280, s. 1.

3 — Den østrigske regering har imidlertid i sit indlæg anført, at dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) blev endelig den 5.9.2014.

Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA [4], af koden i henhold til det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) for de strafbare handlinger, der havde givet anledning til dommen.

5. Den 21. september 2014 [5] informerede det østrigske strafferegisterkontor, i egenskab af den østrigske centrale myndighed som omhandlet i artikel 3 i Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne [6] og i overensstemmelse med forpligtelsen fastsat i denne rammeafgørelses artikel 4, stk. 2, første afsnit, den ungarske centrale myndighed, Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (det centrale kontor for administrative og elektroniske offentlige tjenester), om dommen i den elektroniske form, der er foreskrevet i ECRIS.

6. Magyar Igazságügyi Minisztérium (det ungarske justitsministerium) gjorde derefter Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) opmærksom på, at det var nødvendigt at få fremsendt dommen med henblik på anerkendelse af dens retsvirkning i Ungarn. Ministeriet tilføjede, at når den udenlandske dom var blevet anerkendt i Ungarn, ville den svare til en national dom, som indføres i strafferegistret.

7. I forbindelse med gennemførelsen af denne særlige procedure for anerkendelse af udenlandske domme, som er fastsat i ungarsk ret, og som Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest) har kompetence til at gennemføre, er denne ret blevet i tvivl om, hvorvidt omkostningerne til oversættelsen af dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) kan pålægges István Balogh.

8. Relevante ungarske retsforskrifter:

9. § 46 i lov XXXVIII af 1996 om international retshjælp i straffesager (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény) har følgende ordlyd:

»1. Justitsministeren modtager underretningerne med henblik på anerkendelse af retsvirkningen af en udenlandsk dom, samt anmodningerne fra udlandet om overdragelse af håndhævelsen af en straf eller en frihedsberøvende foranstaltning, en konfiskation eller konfiskation af midler eller en foranstaltning, hvorved elektroniske data bliver endeligt utilgængelige, og videresender dem til den kompetente domstol, medmindre § 2 er til hinder herfor. Fővárosi Törvényszék [(ret i første instans i Budapest)] har materiel og stedlig kompetence til at efterprøve, som betingelserne for fuldbyrdelsen af en straf eller en frihedsberøvende foranstaltning, en konfiskation eller konfiskation af midler eller en foranstaltning, hvorved elektroniske data bliver gjort endeligt utilgængelige, som fastsat i denne lov, er opfyldt.

[...]

3. Medmindre andet er fastsat i denne lov, anvendes de almindelige bestemmelser vedrørende særlige procedurer i [lov nr. XIX af 1998 om indførelse af en lov om strafferetspleje (a büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. Törvény, herefter »strafferetsplejeloven«)] – med undtagelse af bestemmelserne i § 555, stk. 2, litra b) og d).«

4 — EUT L 93, s. 33.

5 — Dette er den dato, som den østrigske regering anførte på retsmødet, hvorimod den i sit skriftlige indlæg har angivet den 19.9.2014.

6 — EUT L 93, s. 23.

10. I øvrigt bestemmer § 48 i lov om international retshjælp i straffesager følgende:

»1. Når retten træffer afgørelse, er den bundet af de faktiske omstændigheder, som den udenlandske ret har konstateret.

2. Under proceduren fastlægger retten, hvilke retlige konsekvenser dommen har ifølge ungarsk lov. Hvis den straf eller foranstaltning, som den udenlandske ret har pålagt, ikke er fuldstændig i overensstemmelse med ungarsk lov, fastsætter retten i sin afgørelse, hvilken straf eller foranstaltning der skal pålægges ifølge ungarsk lov, således at denne så vidt muligt svarer til den straf eller foranstaltning, som den udenlandske ret har pålagt, og udtaler sig – såfremt der er fremsat anmodning om fuldbyrdelse – om straffens eller foranstaltningens konsekvens for fuldbyrdelsen.

3. Ved fastsættelsen af den gældende straf eller foranstaltning skal der henvises til den gældende lov på det tidspunkt, hvor overtrædelsen blev begået. Hvis det fremgår af den gældende ungarske lov på det tidspunkt, hvor den gældende straf eller foranstaltning fastsættes, at den pågældende handling ikke længere er strafbar, eller at den skal straffes mindre strengt, finder denne nye lov anvendelse.«

11. § 9, stk. 1, i strafferetsplejeloven bestemmer, at processproget i straffesagen er ungarsk.

12. I medfør af strafferetsplejelovens § 338, stk. 1, pålægger domstolen tiltalte at betale sagens omkostninger, hvis den kender den pågældende skyldig eller fastslår, at den pågældende har ansvaret for, at en lovovertrædelse har fundet sted. Denne bestemmelse vedrører ikke de sagsomkostninger, der pålægges en tredjepart i kraft af lovens bestemmelser. I medfør af denne lovs § 338, stk. 2, kan tiltalte kun pålægges at betale de sagsomkostninger, der opstår i forbindelse med den handling eller den del af omstændighederne, hvorudfra tiltaltes skyld eller ansvar er blevet fastlagt. Tiltalte kan ikke pålægges at betale de sagsomkostninger, der er afholdt uden grund, såfremt de ikke kan tilskrives en undladelse fra tiltaltes side.

13. I henhold til denne lovs § 339, stk. 1, afholder staten de udgifter, som tiltalte ikke er forpligtet til at betale.

14. I henhold til strafferetsplejelovens § 555, stk. 1, finder bestemmelserne i denne lov anvendelse i de særlige procedurer med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel.

15. I medfør af denne lovs § 555, stk. 2, litra j), pålægges tiltalte at betale sagsomkostningerne i de særlige procedurer, når denne er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne i hovedsagen.

16. Ifølge den forelæggende ret afgør de særlige procedurer i henhold til ungarsk ret, når der er afsagt endelig dom vedrørende det strafferetlige hovedspørgsmål, de strafferetlige accessoriske spørgsmål med tilknytning til hovedspørgsmålet, dvs. at der er tale om accessoriske og forenklede procedurer.

17. Den forelæggende ret anfører desuden, at den særlige procedure, som er omhandlet i hovedsagen, ikke udgør en ny dom og er begrænset til at indrømme en dom, der er afsagt af en udenlandsk domstol, den samme værdi, som hvis den var afsagt af en ungarsk domstol.

18. Da dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) er affattet på tysk, mener den forelæggende ret, at den i forbindelse med gennemførelsen af denne særlige procedure skal sørge for, at den bliver oversat til processproget, i det foreliggende tilfælde ungarsk. I denne henseende præciserer den, at udgifter til oversættelse i Ungarn betragtes som sagsomkostninger i straffesager.

19. Den forelæggende ret bemærker, at der vedrørende betaling af udgifter til oversættelse som sagsomkostninger i straffesager i Ungarn er blevet etableret to forskellige former for praksis:

20. Ifølge den første praksis bør det udledes af bestemmelserne i direktiv 2010/64, at udgifter til oversættelse i forbindelse med anerkendelse af en udenlandsk doms retsvirkning udgør sagsomkostninger i straffesager, som påhviler staten. Navnlig i henhold til dette direktivs artikel 1, stk. 1, som bestemmer, at det fastlægger regler vedrørende rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i bl.a. straffesager, bør de sidstnævnte forstås således, at de også omfatter de særlige procedurer.

21. Der bør derfor ses bort fra nationale bestemmelser, der fastsætter, at domfældte, som er blevet pålagt at betale udgifterne i hovedsagen, skal betale omkostningerne i den særlige procedure i tilknytning til oversættelsesudgifterne.

22. Strafferetsplejelovens § 9, hvorefter en tiltalt ungarsk statsborger har ret til at benytte sit modersmål, bør således gælde, således at staten varetager udgifterne til oversættelse af en udenlandsk dom inden for den særlige anerkendelsesprocedure. I øvrigt finder den bestemmelse, der fastsætter, at udgifterne til oversættelse påhviler staten, i medfør af strafferetsplejelovens § 339, stk. 1, ligeledes anvendelse med henblik på anerkendelse af retsvirkningen af en udenlandsk dom.

23. Den anden praksis, som anvendes i Ungarn, hviler på den konstatering, at den oversættelse af en udenlandsk dom til ungarsk, som er nødvendig for at kunne gennemføre den særlige procedure med anerkendelse af denne dom, ikke vedrører retten til at benytte modersmålet. Den tiltalte skal således afholde oversættelsesudgifterne i tilknytning til denne særlige procedure. For så vidt som den udenlandske sag i det foreliggende tilfælde i henhold til strafferetsplejelovens § 555, stk. 2, litra j), betragtes som hovedsagen, og den udenlandske domstol har pålagt den tiltalte at betale omkostningerne i straffesagen, skal denne person betale samtlige omkostninger, også i forbindelse med den særlige procedure.

24. Da Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest) finder det nødvendigt at anmode Domstolen om at fortolke direktiv 2010/64, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge følgende spørgsmål:

»Skal formuleringen i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU, ifølge hvilken »[d]ette direktiv fastlægger regler vedrørende rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i straffesager og sager i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre«, fortolkes således, at ungarske domstole ligeledes skal anvende dette direktiv i forbindelse med særlige procedurer (kapitel XXIX i lov XIX af 1998 om strafferetspleje), dvs. skal den særlige procedure, der er foreskrevet i ungarsk ret, betragtes som værende omfattet af begrebet »straffesager«, eller omfatter dette begreb kun sager, som munder ud i en endelig afgørelse vedrørende tiltaltes strafansvar?«

I – Analyse

25. Med sin anmodning om præjudiciel afgørelse ønsker den forelæggende ret en fortolkning af direktiv 2010/64, nærmere bestemt med henblik på spørgsmålet om, hvorvidt det er til hinder for en national praksis, der består i at pålægge en ungarsk statsborger, som i en anden medlemsstat er idømt en frihedsstraf, at betale omkostningerne til oversættelse af dommen i straffesagen i forbindelse med en særlig procedure til anerkendelse af udenlandske domme.

26. Inden jeg undersøger problemet i forbindelse med en dom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, som skal oversættes i forbindelse med den særlige anerkendelsesprocedure, som er fastlagt i ungarsk ret, skal det præciseres, at en domfældt person som István Balogh har ret til, på betingelserne fastsat i artikel 3 i direktiv 2010/64, at den dom, som Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) har afsagt mod ham, oversættes til ungarsk.

27. I henhold til dette direktivs artikel 1, stk. 2, »finder [rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i straffesager] anvendelse på en person fra det tidspunkt, den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat underrettes om, at den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har begået den strafbare handling, herunder i givet fald strafudmåling og afgørelse af en eventuel anke«.

28. Hvad nærmere angår retten til oversættelse bestemmer nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, »at en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i straffesagen, inden for en rimelig tid får en skriftlig oversættelse af alle dokumenter, der er væsentlige for at sikre, at vedkommende er i stand til at udøve retten til et forsvar, og for at garantere en retfærdig rettergang«.

29. I henhold til 30. betragtning til direktiv 2010/64 »kræver [s]ikring af en retfærdig rettergang [...], at væsentlige dokumenter eller i det mindste relevante passager af sådanne dokumenter oversættes til fordel for den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. Visse dokumenter bør altid betragtes som væsentlige med henblik herpå og bør derfor oversættes, som f.eks. enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom«.

30. Denne betragtning konkretiseres i dette direktivs artikel 3, stk. 2, hvorefter »[v]æsentlige dokumenter omfatter enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom«.

31. Det princip, som udledes af nævnte direktivs artikel 3, stk. 1 og 2, er således, at der skal udarbejdes en skriftlig oversættelse af en dom som den, Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) har afsagt mod István Balogh.

32. I en anmodning om uddybende oplysninger i henhold til artikel 101 i Domstolens procesreglement blev Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest) opfordret til at præcisere, hvorvidt dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt), som et væsentligt dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2010/64, i Østrig var blevet oversat til domfældtes sprog og, i givet fald, var blevet meddelt ham på dette sprog.

33. I sit svar dateret den 21. oktober 2015 anførte den forelæggende ret, at dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt), så vidt den vidste, ikke var blevet oversat og følgelig heller ikke var blevet meddelt István Balogh. Den præciserede dog, at en ungarsk tolk havde været til stede under retsmødet.

34. Ifølge de uddybende oplysninger, som den østrigske regering forelagde om dette spørgsmål på retsmødet, var dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) imidlertid blevet oversat til ungarsk, først mundtligt ved afslutningen af retsmødet, som blev afholdt for denne domstol, derefter skriftligt. Denne skriftlige oversættelse af den pågældende dom forelå i august 2015 og var blevet meddelt István Balogh.

35. Det fremgår således af disse uddybende oplysninger, at István Balogh drog fordel af retten til oversættelse af den dom, som var afsagt mod ham, i henhold til artikel 3 i direktiv 2010/64.

36. Efter at have afklaret dette spørgsmål gør jeg opmærksom på, at den oversættelse til ungarsk af dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt), som den forelæggende ret ønsker foretaget, tager sigte på gennemførelsen af en særlig procedure i ungarsk ret med henblik på anerkendelsen, i denne ret, af retsvirkningen af domme afsagt i andre medlemsstater.

37. Jeg mener, ligesom den ungarske og den østrigske regering samt Europa-Kommissionen, at denne procedure ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv 2010/64, som dette er defineret i nævnte direktivs artikel 1, stk. 2. I øvrigt er det under alle omstændigheder efter min mening tvivlsomt, om denne procedure er lovlig i forhold til andre EU-retlige bestemmelser. Jeg mener derfor ikke, at den problematik, som den forelæggende ret har rejst, skal behandles inden for rammerne af dette direktiv.

38. I øvrigt gør jeg opmærksom på, at »den omstændighed, at en national ret rent formelt har udformet det præjudicielle spørgsmål under henvisning til bestemte EU-retlige bestemmelser, ikke er til hinder for, at Domstolen oplyser denne ret om alle de fortolkningsmomenter, der kan være til nytte ved afgørelsen af den sag, som verserer for denne, uanset om den henviser til dem i sine spørgsmål. Det tilkommer herved Domstolen af samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den nationale ret, navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, at udlede de EU-retlige elementer, som det under hensyn til sagens genstand er nødvendigt at fortolke« [7]. Mere generelt har de skriftlige såvel som mundtlige indlæg for Domstolen inden for rammerne af den foreliggende procedure gjort det muligt at identificere de relevante EU-retlige bestemmelser med henblik på at give den forelæggende ret et hensigtsmæssigt svar.

39. Den ungarske regering har præciseret, at den kompetente ungarske domstol inden for rammerne af den procedure, der er foreskrevet i § 46 og 48 i lov om international retshjælp i straffesager, ikke foretager en vurdering af de faktiske omstændigheder eller fastlægger graden af det strafferetlige ansvar (den er nemlig bundet hvad dette angår), men tilpasser den juridiske konsekvens, som er fastsat i den udenlandske dom, til det ungarske retssystem, hvilket betyder, at den ikke pålægger en ny strafferetlig sanktion, men opfylder en processuel betingelse, som er påkrævet med henblik på anerkendelsen og fuldbyrdelsen i Ungarn af den udenlandske dom og den strafferetlige sanktion i dommen. Proceduren til anerkendelse af udenlandske domme er således kun en formel justering af den sanktion, som er fastsat i den udenlandske dom, så den er i overensstemmelse med ungarsk ret. På denne baggrund er oversættelsen af den udenlandske dom til ungarsk et nødvendigt værktøj i den retslige procedure med henblik på anerkendelse af denne dom.

40. Som Kommissionen har bemærket i sit skriftlige indlæg, ligner denne særlige procedure tilsyneladende en eksekvaturprocedure, hvilket de drøftelser, der fandt sted på retsmødet, bekræftede. Det skal således fastslås, at den pågældende særlige procedure i selve sit princip er i strid med artikel 82, stk. 1, første afsnit, TEUF, hvorefter det retlige samarbejde i straffesager i Den Europæiske Union er baseret på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser.

41. Såvel den forelæggende rets svar på Domstolens anmodning om uddybende oplysninger [8] som de drøftelser, der fandt sted på retsmødet for Domstolen, gav mulighed for at påvise, at den pågældende særlige procedure gennemføres systematisk af de ungarske myndigheder med henblik på anerkendelse af udenlandske dommes gyldighed og retsvirkning i ungarsk ret. Som det fremgår af hovedsagen, gennemføres denne særlige procedure navnlig af de ungarske myndigheder uafhængigt af, om en straf fuldbyrdes i Ungarn, og om der tages hensyn til en sådan dom i forbindelse med en straffesag, som

7 — Jf. bl.a. dom Essent Energie Productie (C-91/13, EU:C:2014:2206, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

8 — Domstolen anmodede, i henhold til artikel 101 i Domstolens procesreglement, Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest) om at uddybe, om dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) var blevet sendt til de ungarske myndigheder udelukkende med henblik på indførelse i strafferegistret eller også med henblik på fuldbyrdelse af straffen i Ungarn. Hertil svarede den forelæggende ret, at justitsministeriet (Igazságügyi Minisztérium) i sin anmodning af 1.10.2014 over for Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) havde tilkendegivet, at det var nødvendigt at få fremsendt dommen med henblik på anerkendelse af dens retsvirkning i Ungarn. Ministeriet tilføjede, at den udenlandske dom, når den var blevet anerkendt i Ungarn, ville svare til en national dom, som indføres i strafferegistret.

finder sted i denne medlemsstat. Hverken Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union [9] eller Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag [10] finder således anvendelse i den foreliggende sag.

42. Endvidere er indførelsen i det ungarske strafferegister af en dom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat betinget af, at den særlige anerkendelsesprocedure først er gennemført, hvilket ifølge den forelæggende ret indebærer, at den har oversat den østrigske dom til ungarsk.

43. Som jeg har påvist ovenfor, er denne fremgangsmåde imidlertid i strid med den europæiske mekanisme til udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstater, som blev indført ved rammeafgørelse 2009/315 og afgørelse 2009/316.

44. Det følger nemlig af disse to retsakter, at dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) ikke skal indføres i det ungarske strafferegister i forbindelse med en særlig anerkendelsesprocedure som den, der er foreskrevet i ungarsk ret, men direkte på grundlag af domsstatens meddelelse inden for rammerne af ECRIS. I princippet er det ikke nødvendigt at videreformidle dommen og heller ikke at oversætte den.

45. Rammeafgørelse 2009/315 bidrager til at nå målene i foranstaltning nr. 3 i det program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager [11], som Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 29. november 2000 i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999. Foranstaltning nr. 3 i dette program foreslår således, at der udarbejdes en standardmodel for anmodning om oplysninger om tidligere straffedomme, der oversættes til alle Unionens officielle sprog. Anvendelsen af standardformularer har til formål at lette den gensidige retshjælp i straffesager [12].

46. Som det anføres i niende betragtning til rammeafgørelse 2009/315, »erstatter [den] artikel 22 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager[, undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959]. Ud over domsstatens forpligtelser til at videreformidle oplysninger til den medlemsstat, over hvis statsborgere der er afsagt dom, som medtages og præciseres i rammeafgørelsen, indføres der desuden en pligt til, at sidstnævnte medlemsstat opbevarer disse videreformidlede oplysninger, således at den er i stand til fuldt ud at besvare anmodninger om oplysninger fra andre medlemsstater«.

47. Rammeafgørelse 2009/315 retter således op på et af problemerne i det system, som blev indført ved den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager, nemlig problemet med at forstå de oplysninger, som eventuelt blev videreformidlet. Oversættelsesproblemerne kunne i nogen grad forklare disse vanskeligheder [13].

9 — EUT L 327, s. 27.

10 — EUT L 220, s. 32.

11 — EFT 2001, C 12, s. 10.

12 — Jf. anden og tredje betragtning til denne rammeafgørelse.

13 — Jf. punkt 11 og 14 i Kommissionens hvidbog om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union [KOM(2005) 10 endelig udg.].

48. Formålet med denne rammeafgørelse er følgelig at forbedre cirkulationen af oplysninger ved at indføre et edb-baseret system. Alle systemer til udveksling af oplysninger om straffedomme skal tage sigte på at give slutbrugeren mulighed for via det nationale strafferegister hurtigst muligt, elektronisk og sikkert at få adgang til udtømmende og let forståelige oplysninger om de straffedomme, som en person er idømt i EU. Når der anvendes et standardiseret europæisk format, som alle medlemsstater anerkender, og som er baseret på koder, bliver det nemmere at oversætte de udvekslede oplysninger, så de kan forstås af alle parter.

49. Som det anføres i 17. betragtning til rammeafgørelse 2009/315, »[vil e]n bedre cirkulation af oplysninger om straffedomme [...] kun få begrænset betydning, hvis disse oplysninger ikke er forståelige i den medlemsstat, der modtager dem. Det vil være muligt at forbedre den gensidige forståelse ved at skabe et »standardiseret europæisk format« for udveksling af oplysninger i en ensartet og edb-baseret form, der let kan maskinoversættes«. Ifølge denne betragtning »[bør o]plysninger om straffedomme fremsendt af domsstaten [...] forelægges på det eller et af de officielle sprog i denne medlemsstat«.

50. I henhold til artikel 1, litra a), i rammeafgørelse 2009/315 har denne rammeafgørelse til formål at definere, hvordan domsstaten overfører oplysninger om dommen til den medlemsstat, hvori domfældte er statsborger. I henhold til denne rammeafgørelses artikel 1, litra c), har den ligeledes til formål »at fastlægge rammerne for at opbygge og udvikle et edb-baseret system for udveksling af oplysninger om straffedomme mellem medlemsstaterne«.

51. Nævnte rammeafgørelses artikel 4, stk. 1, fastsætter, at »[h]ver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det i forbindelse med alle de domme, der afsiges på dens område, ved overførslen til det nationale strafferegister anføres, hvilken nationalitet eller hvilke nationaliteter domfældte har, hvis han er statsborger i en anden medlemsstat«.

52. Artikel 4, stk. 2, første afsnit, i rammeafgørelse 2009/315 bestemmer, at »[d]en centrale myndighed i domsstaten [snarest muligt] informerer [...] de centrale myndigheder i de andre medlemsstater om domme afsagt på dens territorium over personer, der er statsborgere i sådanne andre medlemsstater, således som de er anført i strafferegistret«.

53. Ud over denne pligt, som påhviler domsstaten, har den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, i henhold til denne rammeafgørelses artikel 5, stk. 1, pligt til at opbevare de oplysninger, der er overført.

54. I øvrigt bestemmer nævnte rammeafgørelses artikel 11, stk. 4, at Rådet fastsætter foranstaltninger, som, i henhold til litra a), bl.a. har følgende formål: »fastsættelse af alle metoder til at lette forståelsen og maskinoversættelsen af de overførte oplysninger«.

55. Som det fremgår af artikel 1, første afsnit, i afgørelse 2009/316, indfører denne afgørelse derfor ECRIS. I henhold til denne afgørelses artikel 3, stk. 1, er der tale om et »decentraliseret it-system, der bygger på de enkelte medlemsstaters strafferegistre«.

56. Som det er anført i sjette betragtning til nævnte afgørelse, har denne »til formål at gennemføre rammeafgørelse 2009/315[...] med henblik på at oprette og udvikle et edb-system til udveksling af oplysninger om domme mellem medlemsstaterne. Et sådant system bør muliggøre, at oplysninger om domme meddeles i en form, der er let at forstå. Der bør derfor oprettes et standardformat, som gør det muligt at udveksle oplysninger i en ensartet og elektronisk form, der let kan maskinoversættes, såvel som på andre måder, hvorved den elektroniske udveksling af oplysninger om domme mellem medlemsstaternes centrale myndigheder kan tilrettelægges og gøres lettere«.

57. Som det fremgår af 12. betragtning til afgørelse 2009/316, bør bl.a. »[r]eferencetabellerne med kategorier af strafbare handlinger og kategorier af straffe og foranstaltninger i denne afgørelse [...] lette maskinoversættelse og muliggøre gensidig forståelse af de udvekslede oplysninger ved hjælp af et system af koder«.

58. I denne henseende bestemmer nævnte afgørelses artikel 4, stk. 1, første afsnit, følgende: »Når medlemsstaterne overfører oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 7 i rammeafgørelse 2009/315 [...] vedrørende den strafbare handlings betegnelse eller juridiske klassifikation og den gældende lovbestemmelse, henviser de til den tilsvarende kode for hver af de strafbare handlinger, der er nævnt i overførslen, jf. tabellen over strafbare handlinger i bilag A.«

59. Desuden bestemmer artikel 4, stk. 2, første afsnit, i afgørelse 2009/316: »Når medlemsstaterne overfører oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 7 i rammeafgørelse 2009/315[...] vedrørende dommens indhold, især straffen og eventuelle supplerende straffe, sikkerhedsforanstaltninger og efterfølgende afgørelser om ændring af dommens håndhævelse, henviser de til den tilsvarende kode for hver af de straffe og foranstaltninger, der er omfattet af overførslen, jf. tabellen over straffe og foranstaltninger i bilag B.«

60. Disse foranstaltninger gør det nemmere at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne, idet de muliggør gensidig forståelse.

61. Som den østrigske regering tydeligt gjorde rede for på retsmødet, er den særlige procedure for anerkendelse af domme afsagt i andre medlemsstater, som de ungarske myndigheder gennemfører, ikke forenelig med den mekanisme, som er fastlagt ved rammeafgørelse 2009/315 og afgørelse 2009/316. Disse retsakter bestemmer heller ikke, at strafferetlige domme, som ligger til grund for udveksling af oplysninger om domme, skal oversættes.

62. For det første er sådanne oversættelser af domme ikke nødvendige. Oplysningerne om domme meddeles nemlig, ved brug af standardiserede koder og et ensartet meddelelsesformat, i en form, der er nemt forståelig og muliggør en maskinoversættelse. Dette er tilstrækkeligt til at indføre dommen i strafferegistret i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger.

63. For det andet er oversættelsen af en dom afsagt i en anden medlemsstat ikke tilladt i en sammenhæng som den, der er relevant i hovedsagen. Som anført ovenfor har rammeafgørelse 2009/315 til formål at sikre en bedre formidling blandt medlemsstaterne af oplysninger om domme. Desuden skal den gensidige retshjælp ved forespørgsler til nationale strafferegistre tilrettelægges, så den foregår hurtigt og effektivt. Med andre ord bør tidsrummet, fra en dom indføres i medlemsstatens strafferegister, eller fra straffesagen er afsluttet, til indførelsen i strafferegistret i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, være så kort som muligt. Ud fra denne synsvinkel ville det være i strid med dette mål med hensyn til hurtighed, hvis indførelsen af István Baloghs dom i det ungarske strafferegister først kan ske, når dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) er blevet oversat. I så fald vil den forenkling og fremskyndelse af udvekslingen af oplysninger, som tilsigtes med rammeafgørelse 2009/315, blive undermineret.

64. Ganske vist giver rammeafgørelse 2009/315 mulighed for, at domsstaten kan anmodes om at give den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, supplerende oplysninger. Denne rammeafgørelses artikel 4, stk. 4, bestemmer således, at »[e]nhver medlemsstat, der har tilvejebragt oplysninger i medfør af stk. 2 og 3, meddeler *på anmodning af den centrale myndighed i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, i hvert enkelt tilfælde en genpart af de pågældende straffedomme* og efterfølgende foranstaltninger samt andre relevante oplysninger vedrørende sagen, således at sidstnævnte part kan vurdere, hvorvidt disse straffedomme og

foranstaltninger nødvendiggør foranstaltninger på nationalt plan« [14].

65. Det følger imidlertid af selve ordlyden af denne bestemmelse, at meddelelsen af domme inden for rammerne af det system til udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne, som blev indført ved rammeafgørelse 2009/315, skal anses for at være af undtagelsesmæssig karakter. Som jeg har anført ovenfor, ville en systematisk meddelelse af domme nemlig være i strid med denne rammeafgørelses mål om at fremme udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne. De ungarske myndigheders anmodninger, som led i deres særlige anerkendelsesprocedure, til andre medlemsstaters domstole om at meddele straffedomme er imidlertid af systematisk karakter. I øvrigt har den ungarske regering ikke anført særlige grunde til, at den i det konkrete tilfælde i hovedsagen anmodede Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) om at fremsende den pågældende dom. Det var derimod en automatisk anvendelse af den særlige procedure for anerkendelse af udenlandske domme, som lå bag denne anmodning. De ungarske myndigheders praksis kan således ikke anses for at være begrundet i henhold til artikel 4, stk. 4, i rammeafgørelse 2009/315.

66. Meddelelsen af dommen afsagt af Landesgericht Eisenstadt (den regionale domstol i Eisenstadt) var således hverken nødvendig eller tilladt inden for rammerne af ECRIS. Denne konstatering understøtter i endnu højere grad det synspunkt, at den forelæggende rets udgifter til oversættelsen af en sådan dom ikke kan pålægges István Balogh.

67. På baggrund af det ovenstående i det hele foreslår jeg, at Domstolen besvarer den forelæggende ret således, at artikel 1, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/64 skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvor en medlemsstats domstol påtænker at oversætte en dom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat til den førstnævnte stats processprog i forbindelse med en national procedure til anerkendelse af udenlandske dommes retsvirkning. Desuden skal artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i rammeafgørelse 2009/315 samt afgørelse 2009/316 fortolkes således, at de er til hinder for, at indførelsen i en medlemsstats strafferegister af en straffedom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat er betinget af, at der først er gennemført en sådan procedure.

II – Forslag til afgørelse

68. På baggrund af de ovenfor anførte betragtninger skal jeg foreslå Domstolen at besvare det af Budapest Környéki Törvényszék (regional ret i første instans i Budapest) forelagte præjudicielle spørgsmål således:

»Artikel 1, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvor en medlemsstats domstol påtænker at oversætte en dom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat til den førstnævnte stats processprog i forbindelse med en national procedure til anerkendelse af udenlandske dommes retsvirkning.

Artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne samt Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførelsen i en medlemsstats strafferegister af en straffedom afsagt af en domstol i en anden medlemsstat er betinget af, at der først er gennemført en sådan procedure.«

14 — Min fremhævelse.